

1986 SĄMONINGO TIKĖJIMO METAI

VOKIEČIAI PRIPAŽISTA SAVO ATSAKOMYBĘ UŽ PABALTIEČIŲ NEDALIĄ

Įsidėmėtiną paskaitą centriniame Vasario 16 minėjime Hüttenfelde skaitė Vokiečių Bundestago narys Johannes Gerster iš Mainzo. Jo žodžiais, lietuvių tautos istorijoje savo reikšme su Vasario 16 galėtų lygintis tik kitas likiminis įvykis. Lygiai prieš 600 metų — 1386 vasario 15 — Lenkijos sostinėje Krokuvoje buvo pakrikštytas Didysis Lietuvos kunigaikštis Jogaila, kuris tuoj pat vedė Lenkijos karalaitę Jadvygą ir sujungė Lietuvą su Lenkija. Tai nulėmė Lietuvos likimą iki šių dienų.

Lietuvos kunigaikščiai ir didikai ilgą laiką svyravo tarp Rytų ir Vakarų krikščionybės. Lietuvai viduramžių darė įtaką du jos kaimynai — Rusija rytuose ir Lenkija vakaruose. Prieš 600 metų Lietuva apsisprendė už katalikiškuosius Vakarų ir tas nuosprendis galioja iki šandien. Jis reikšmingas ne tik Lietuvos, bet ir visos Rytų Europos istorijai. Vokiečių istorikas Leopold von Ranke mano, kad Lietuvos susijungimas su Lenkija ir priėmimas vakarietiškos lotynų krikščionybės "laikytinas didžiausiu įvykiu nuo totorių įsiveržimo (1240/41), sudrebino Rytų pasaulį". Ir todėl kitas vokiečių istorikas (Manfred Hellman) sako, jog prieš 600 metų "Lietuva tapo pilnateisiu Vakarų tautų bei valstybių nariu".

Lietuvos ir Lenkijos santykiai ne visą laiką buvo geri. Nuo tautinės sąmonės pabudimo 19 ir 20 amž. lietuviai stengėsi atsikratyti lenkų įtakos ir globos. Jų santykius tarp abiejų pasaulinių karų nuodijo Vilniaus klausimas. Šiandien įtampa tarp tų tautų sumažėjo akivaizdoje bendros grėsmės jų kultūrai ir tradicijoms iš Sovietų Sąjungos pusės.

Jei prieš 600 metų Didysis Lietuvos kunigaikštis galėjo rinktis tarp Rytų ir Vakarų, tai 20 amž. lietuvių tauta tokio pasirinkimo neturėjo: jos likimą apsprendė vokiečių ir sovietų diktatoriai, 1939 pasidalydami Europą. Lietuva buvo atiduota Sovietų Sąjungai. 1940 lietuvių tautos valia buvo sutrypta: kraštas buvo Raudonosios armijos užimtas ir įjungtas į Sov. Sąjungą. Šimtai tūkstančių lietuvių išvežti už Uralo.

Toliau kalbėdamas, prelegentas parodė puikų dabartinės padėties Lietuvoje pažinimą. Jis suminėjo gausią lietuvių pogrindžio spaudą, daugelį protesto raštų su dešimtimis tūkstančių parašų, kovą už gražinimą tikintiesiems Taikos Karalienės bažnyčios Klaipėdoje, Helsinkio akto vykdymui prižiūrėti ir Tikinčiųjų teisėms ginti komitetus bei skaudų jų narių likimą, kunigų atsisakymą vykdyti sovietinius įstatymus, prieštaraujančius sovietinei konstitucijai, Kat. Bažnyčios kano-nams ir kunigo pašaukimui, 45 pabaltiečių 1979 rugpj. 23 Maskvoje paskelbtą reikalavimą panaikinti Hitlerio-Stalino 1939 pakta, Europos parlamento 1983 sausio 13 nutarimą, siūlantį Pabaltijo tautų dekolonizavimo klausimą svarstyti Jungtinėse Tautose. Paskaitininkas prieštaravo Lietuvos pogrindį veikiančios Jaunimo sąjungos reikalavimui panaikinti Helsinkio susitarimus, nes sovietai nevykdo savo įsipareigojimų. Anot prelegento, Helsinkio susitarimai tapo sovietams dygliu jų pačių kūne. Reikalavimai, kurių šiandien ar rytoj dar nepajėgiama įgyvendinti, nepraranda savo moralinės teisės bei istorinio orumo.

Mūsų neribotos pagarbos nusipelnė tie lietuviai, kurie savo krašte pasisako už piliečių bei sažinės laisvę ir tautų apsisprendimo teisę, dėl to statydami į pavojų savo socialinę padėtį ir neretai savo laisvę. Jie aiškiai pasisako už europines laisvės tradicijas, kurios yra ir mūsų tradicijos: tai laisvė ir apsisprendimo teisė, taika ir teisingumas.

Mes, vokiečiai — kalbėjo Bundestago narys Gerster, — kurie po 2-jo pas. karo buvome padalyti, kurių žmonės Rytų Vokietijoje gyvena nelaisvėje ir kuriems taip, kaip ir Pabaltijo tautoms bei lietuviams, paneigta apsisprendimo teisė, nei šiandien, nei artimoje ateityje negalime esamos padėties pakeisti. Esame galutinai atsisakę jėga siekti politinių tikslų. Bet mes pripažįstame ypatingą politinę atsakomybę, kilusią iš 1939 Hitlerio-Stalino pakto ir jo pasekmių bei iš 2-jo pasaulinio karo ir jo pasekmių pabaltiečių pabėgėlių atžvilgiu.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVŲ

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz\$. 150,00

Prenumerata paprasto pašto į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro pašto Šiaurės Amerikoje 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz\$. 250,00

Užsienio, Sveikatai ir Šeškiniai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz\$. 10,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija atsako. Rašini gražinami tik autoriui prašant.

Straipsniai ir Korespondencija Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra.

Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtina! Išraška Redakcijos bei leidėjo nuomonę.

Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatundiba, 28 Parque da Moóca - CEP-03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-8338

Atskiro numerio kaina Cz\$. 2,50

J.P. Amerika oro pašto: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS - Cz\$. 200,00

Rašini gražinami tik autoriui prašant.

Juozas Vitėnas

INDĖNAS RAŠYTOJAS
APIE KALINAMĄ LIETUVĮ

Kultūrinio forumo Budapešte apžvalga

Sen. Alfonse D'Amato (R. N. Y.), kaip amerikiečių Helsinkio komisijos pirmininkas, atidarydamas posėdį apie kultūrinį forumą, sakė, kad šis posėdis yra svarbus, nes kai kurie Helsinkio proceso kritikai kultūrinį forumą Budapešte laiko antru "nepasisekimu" šiais metais.

Priešingai, sakė sen. D'Amato, tiek žmogaus teisių ekspertų konferencija Ottawoj, tiek kultūrinis forumas Budapešte buvo baigti vakariečių sutarimu, išlaikant santarvininkų vienybę ir parengiant sceną Helsinkio peržiūros konferencijai Vienoje ateinančiais metais. Tai esąs nemažas laimėjimas.

Be to, anot sen. D'Amato, konferencijose Ottawoj ir Budapešte buvo daroma viešas spaudimas Sovietų Sąjungai ir jos sąjungininkams Rytų Europoje. O šis viešas spaudimas yra svarbiausia priemonė palaikyti disidentus, "refuznikus" ir bet ką už geležinės uždangos, kurie kovoja dėl laisvės.

Vlikas buvo įteikęs savo memorandumą amb. Stoesseliui ir jo delegacijos nariams. Vienas jų, patyręs iš Vliko memorandumo ar kitų šaltinių savo kalboje Forumo visumos posėdy lapkričio 5 d. priminė ir lietuvių poeto Gintauto lešmanto likimą. Jis taip kalbėjo: "Aš esu William Least Heat Moon. Tai keistas vardas amerikiečiui. Leiskite paaiškinti. Aš paaiškinsiu ne todėl, kad jums rūpėtų mano vardas, bet kad mano vardas primena priežastis to, ko aš noriu paklausti. Aš esu kilęs iš anglių, airių ir Osage indėnų šeimos. Tad jūs galite matyti, kad viena mano protėvių pusė — anglių

aitų — siekė sunaikinti ar asimiliuoti kitą — Osage indėnų. Kultūrinės asimiliacijos rezultatas dažnai yra tas pats kaip sunaikinimo.

Šiandien, kai sėdu rašyti, aš visada jaučiu tą trauką ir tas įtampas tarp raudonojo žmogaus ir baltojo žmogaus. Aš visada bandau rašyti, pajvairindamas amerikiečių kultūrą, ypač kai rašau skatinti ir apsaugoti Amerikos indėnų kultūrinės ir kalbines tapatybes.

Aš aištingai tikiu, kad bet kokia Amerikos stiprybė kyla iš kultūrų įvairumo. Tą patį manau apie Europą. Daug amerikiečių, kaip ir daug europiečių kovoja už kultūrinių tapatybių išlaikymą. Mūsų pasitarimuose vakar ir šį rytą buvo daug kalbama apie "vieną Europą". Man įdomu daugelis Europų. Aš mėgstu kultūrinį įvairumą. Aš manau, kad kultūrinės asimiliacijos nepasisekimas mūsų nesilpnina, bet veikia yra mūsų stiprybės šaltinis.

Aš nenoriu ginčytis, bet yra klausimų, kuriuos turiu paklausti, jei norime, kad mūsų darbas čia nebūtų tuščias. Klausimai, kuriuos noriu paklausti, yra klausimai daugelio amerikiečių, net tų, kurie nėra studijavę Europos kultūrų. Taigi jūs matote, aš paklausiu šiuos klausimus dėl daugelio žmonių.

Aš turiu tokį klausimą: Kodėl Mykola Horbal, ukrainietis, buvo įkalintas trylikai metų? Ar ne dėl to, kad jis kadaise parašė eilėraštį pagerbti ukrainiečius dainininkus, kurie 1930 metais buvo nužudyti už skambinimą bandura? Tie dainininkai buvo seni žmonės, kurie padėjo senais instrumentais dainas, iškeliančias jų pačių skirtingą kultūrą.

Aš turiu tokį klausimą: Kodėl Gunars Freimanis, latvis poetas, atlieka ketverių metų priverčiamojo darbo stovykloje ir po to dvejus metus tremties? Ar

ne dėl to, kad jis rašė apie savo protėvių žemę?

Aš turiu tokį klausimą: Kodėl Gintautas lešmantas atlieka šešerius metus darbo stovykloje už rašymą eilėraščių Lietuvoje, kuriais jis siekia išlaikyti savo gimtąją kultūrą...?

Pagaliau aš turiu klausimą apie ukrainietį poetą Vasyl Stus, kuris mirė tiktai prieš du mėnesius. Prašau įsidėmėti, kad jis buvo ketvirtas Helsinkio susitarimų stebėtojų grupės narys Sovietų Sąjungoje, kurie mirė per pastaruosius pusantrų metų. Šio asmens mirtis sukrečia mane. Vasyl Stus buvo mano amžiaus. Jis rašė apie savo tėvynę, kaip aš rašau apie savo. Šiame maloniame dainininke aš amatau save patį. Jame aš matau visus mus rašytojus čia. Ir todėl aš klausiu: Kai mes tariamės čia, kaip rašytojai, kritikai ir leidėjai, ar nedera savo širdyse laikyti tuos kolegas, kurie negali čia būti? "

Tačiau kaip atrodo iš rašytojo William Least Heat Moon kalbos lapkričio 11 d. niekam per daug nerūpėjo įkalinti rašytojai.

Jis taip tada kalbėjo: "Jūs kaip aš jau penkias dienas klausėmės kalbų. Aš girdėjau pažadus. Aš girdėjau sakantą kad rašytojai išvardija savo veikalus ir garsinasi. Aš girdėjau ilgus pranešimus apie literatūrinius sąjūdžius. Aš girdėjau apie įvairių šalių literatūros didybę. Aš girdėjau gražių pareiškimų apie literatūros pobūdį.

Koridoriuose už šio posėdžio salės aš taip pat girdėjau šiuos žodžius:

"Mes neturime provokuoti". "Mes neturime ginčytis".

"Mes turime siekti susitarimo".

Aš sutinku, kad tai gražūs sentimentai, bet manau, kad jų nepakanka mūsų darbui čia šią savaitę. Madrido mandatas sakė: "Forumas apsvartys susijusias problemas, kurios liečia kūrybą, jos skleidimą ir bendradarbiavimą, įskaitant kontaktų bei pasikeitimų įvairiose kultūros srityse stiprinimą bei plėtimą".

Aš klausiu: Ar yra didesnė problema kultūros bei idėjų skleidime kaip rašytojų įkalinimas? O tačiau dėl šios 'problemos', šio žiaurumo mes sėdime beveik kaip nebyliai. Sąžinės rašytojai negali būti susitaikymo su žiaurumu. Šį žiaurumą Fedorenko pavadino nesąmone. Aš raginu tai vadinti žiaurumu.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvos de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coe ho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

CIRURGIÕES DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

LIETUVIAI PASAULYJE

JA VALSTYBĖS

Jaunimo šventę Šv. Kazimiero parapijos salėje ir kieme Los Angeles bei apylinkių lietuviams birželio 8, sekmadienį, 1 v.p.p., surengė LB ansamblis "Spindulys". Dalyvavo visos "Spindulio" grupės, lituanistinės mokyklos "Spinduliukai" ir iš San Francisco atvykstantys "Vakarų vaikai". Pavasario šventę "Spindulys" rengia jau trisdešimtą kartą. Liepos 1-8 d.d. spinduliečiai su koncertais aplankys Brazilijos, Urugvajaus ir Argentinos lietuvius. Išvykos programai vadovaus Ona Razutienė ir Danguolė Varnienė. Keliautojų grupę sudarys apie 40 žmonių. Išvykai vadovaus ir ja rūpinsis Rimas Polikaitis — L. A. International Travel Centre.

ITALIJA

Arkiv. Liudas Povilonis, Lietuvos vyskupų konferencijos pirmininkas, apaštalinis Kauno ir Vilkaviškio vyskupų administratorius, Lietuvon išskrido balandžio 23 d., užbaigęs tris savaites trukusį vizitą. Privačioje audiencijoje jis buvo priimtas popiežiaus Jono-Pauliaus II, susitiko su kardinolu A. Casaroliu, Vatikanų valstybės sekretoriumi, bei kitais pareigūnais. Su arkiv. L. Poviloniu buvo atvykęs ir jo dažnas palydovas — kun. Vladas Michelevičius, docentu dirbantis Kauno kunigų seminarijoje. Oficialiuose pokalbiuose daugiausia buvo paliestos Lietuvos katalikų problemos, pasiruošimai Lietuvos Krikšto 600 sukakties minėjimams. Abu išvyks tančiais svečius Romos orauostin palydėjo bei su jais atsisveikino vysk. A. Deksnys ir keli lietuviai kunigai.

EKSKURSIJA LIETUVON

Nejaugi šios ekskursijos vadovas negirdėjo apie baisią tragediją Sovietų Rusijoje, Černobyl apylinkėje, Ukrainoje, kur atominės jėgos varomas reaktorius užsidegė. Čia atsitiko visų laukiama didžiausia šios srities nelaimė, nes antrojo karo metu įvykusi tragedija Japonijoje, palyginant, buvo žymiai mažesnė, nors joje žuvo tūkstančiai žmonių ir kitas begalinis skaičius pasiliko užkrėsti atominių dujų, dažniausia vėžio liga, laukti savo likimo įvairių metų bėgyje.

Dabargi baisi atominės jėgos katastrofa įvyko netoli mūsų pavergtos Tėvynės, Ukrainoje. Sprogus — užsidegus atominės jėgos reaktoriui, debesys atominių dujų apgaubė beveik visą Europą, ypač

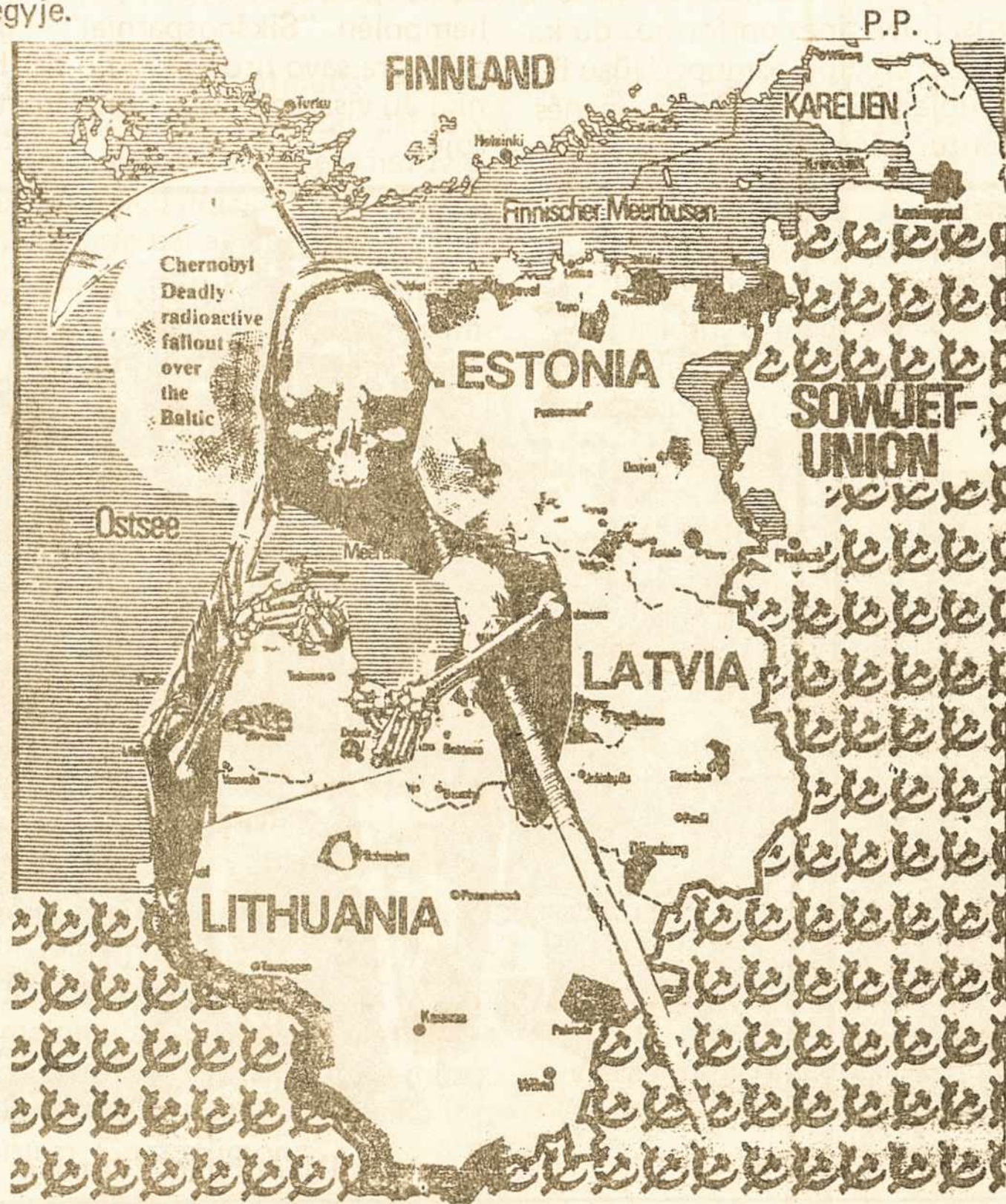
atominė banga, vėjo nešama, nuėjo link Lenkijos ir Pabaltijo Valstybių: Lietuvos Latvijos ir Estijos ir per Baltijos jūrą pasiekė Skandinavijos kraštus ir net Š. Amerikos Florida, Kanadą ir t.t.

Lietuvoje šiuo metu yra pavasaris, pats žydėjimas vyšnių, obelių ir kit. vaisinių medžių, tai nuodinga atominės jėgos banga, be abejo, palietė jaunus žiedus visų vaismedžių, iš kurių formuojasi vaisiai. O ariama pavasario žemelė ir žaliuojantys rugiai bei kviečiai ir kit. visi jie, bet kuriame laipsnyje yra užnuodyti, o pačioje Rusijoje, ypač Ukrainoje, dar paskutiniai laikraščiai atneša kasdien liūdniausias žinias apie tūkstančius užnuodytų žmonių. Manau, kad reikalinga visiems norintiems vykti su ekskursija Lietuvon, labai gerai pagalvoti anksčiau, negu kišti galvą į nežinomo karščio pečių, kad grįždami iš pavergtos Tėvynės neatsivežtų vėžio ligą, kuri gali pasirodyti ir tuojaus, ar ateities bėgyje.

Komunistinė Rusija slepia bet kokias žinias šios katastrofos atžvilgiu, bet laisvas pasaulis yra tiesiog sujaudintas dėl tūkstančių aukų, kurios pasirodys įvairių netų bėgyje, nekalbant apie tūkstančius mirusių ir begalybę gulinių ligoninėse ir vilties išsigydyti. Sovietinei Rusijai egaila ypač pavergtų Tautų gyventojų, nes jei jie ir visi išmirtų, tai mūsų Tėvynės žemė būtų apgyvendinta totoriais ar kitokiais kitais mangolais, kaip tai jau buvo norima padaryti, kuomet didelė Tautos dalis buvo išdeportuota į Sibiro tautų kapinyną.

Nesu priešingas aplankyti Tėvynę ir vargaujančius brolius, seseris ir gimines, bet tik ne dabar. Toliau matysime tos baisios komunistinės Rusijos neatsargumo katastrofos pasekmes, nes atrodo, kad Rusija žaidžia su pavergtų ir kitų tautų likimu.

Mes, gyvendami laisvame pasaulyje, privalome būti atsargūs, kad savo laisvumą gerai neapgalvotu žygiu, nepakliūtume komunistinės Rusijos pinkles.

Latvių laikraštis "Latvija-Amerika" Toronte išspausdino šią nuotrauką, vaizduojančią branduolinį radiacijos pavojų Baltijos valstybėms. Apie tą pavojų Sov. Sąjungos vyriausybė Baltijos valstybių gyventojams nepranešė. Ignalinoje įrengtas toks pat reaktorius, kaip ir Černobilyje

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

Vila Sacadura Cabral - S. André

Halina Mošinskienė

IS MANO PRISIMINIMŲ...

Tyla. Supasi kvapnios besiskleidžiančios baltų akacijų kekės palangėje. Sūnelis miega ramiai. Panemunės šilas ošia véjo giesmėje visada ramus.

Miegas neima, o juk rytdienoje reikės kelys ir skubėti į pamokas. Dar padžiaunu paskutinius vaiko vystyklus verandoje — tokia rami naktis be véjo, ir šiluma... Svyruoja paauglės pušaitės, praskrenda pro šalį savotiško zvimbésio šikšnosparnis. Aš jų nesibijau, jie mano sapnų draugai. Tėvelis sakydavo: "Nebijoki tų skraidančių pelių, jos naudingos, Jos mus apsaugoja nuo visokių bereikalingų vabzdžių". Nuo tų laikų nesibijau jų, o gyvenimo patirtyje — jų vengiu.

Vengiau jų visą gyvenimą. Bet... Atskrido... ir įsikūrė čia pat. Man besidairant, kaip dar kur bedžiaustyti vaiko vystyklus, sustoja sunkvežimis prie vartelių. Skambutis. Sovietinės uniformos du kareiviai, vienas civilinis asmuo: "Jūsų butas rekvizuojamas sovietų kariuomenės komendantui". Parodo raštą. Atsiprašiu-

si prašau palaukti. Prikėlusį vyrą, varau, kad kalbėtusi su intruzais. Jie kantrūs, machorkės užsirūkę laukia.

Mano vyras paaiškino, kad mes gyvename išnomuotame bute, nesame to namo savininkai, ir jiems teks kalbėtis su pačiais namo principalais.

Savininkas su jais sutarė užleides vieną kambarį ir virtuvę bendrai. Komandiras pasakė — "Očen chorošo..." Įsikraustė su savo žmona ir vaikeliu.

"Šikšnosparnis" apsigyveno. Kuklūs, išgąsdinti, vyras tik vakarais grįždavo iš tarnybos. Ryto metą išmesdavo į saulę padžiauti "apmyžtą" vaiko čiuzinį verandon. Nesikalbėdavome, aš net nežinau jų vardų — tikėkite. O gyvenome greta... Kai išvežė birželio 14 d. mūsų šeiminką — Uicbergą, jų visa šeima kažkur dingo, palikus tik susmirdusį čiuzinį. Kaip "šikšnosparniai" išnyko. Čia pat ir karas prasidėjo.

Globojau vargšę moterį mūsų šeiminkę kol paliko namus išvykus į getą — Vi-liampolén. "Šikšnosparniai" — grąsino — prisigėrę savo brolių kraujo dar buvo alkani... Jų visada ir visur pilna, ypatingai tamsoje.

Skaudžiausiai nukentėjusi šeimoje tuo, kad esu išvietinta iš savo TĖVYNĖS, be-tėisė net kapus aplankyti brangiausių tėvų, surasti vietą, kur buvo nužudytas mano jauniausias brolis. Lieka gili, neužgydoma žaizda. Aš save paskyriau LIETUVAI. Kur bebūčiau, esu tos žemės, tos tautos ištikimybėje iki gtabo lentps. Esu tik žmogus su visomis savo silpnybėmis, bet jautri kiekvieno lietuvio skriaudai, bet kurio krašto genocide. Bet kurios tautos išmiekinime — kad ir s e n a liksiu "sabrá".

PASKUTINIS BIRŽELIS

Vakarus pasiekė 13 dainų ir eilėraščių rinkinėlis "Erškėčiams žydinti". Nežinomi autoriai juos sukūrė. Jie buvo deklamuojami ir dainuojami miškuose, lageriuose, taigose, perduodami žodžiu vieno kitam. "Ir po daug metų atsime nu tas dainas", sako jas perdavęs lagerininkas. "Jas kartojau dažnai, ypač sunkiose valandose. Jos mus guodė, gaivino, stiprino, drąsino kaip Sibiro lietuvių maldaknygė".

Šis "Paskutinis Birželis" sukurtas atsisveikinant su Lietuva, 1941 metų žiauraus išvežimo metu.

Sudiev, paskutinis birželi,
Kaip véjas gimtinės prie kelio.
Su Dievu, auksinis ir žalias.
Toli pasiliko, kaip sapnas pranyko
Geltoni žali ir raudoni vainikai...

Su Dievu, Su Dievu. —
Žydėjimas pievų, kvėpėjimas ievų,
Su Dievu, Su Dievu. ...

Sukilėlio kelią ir knygnešio dalią
Tiktai išrinktieji pakelti tegali.
Už raidę ir žodį, už mūsų raštą —
Palikom skausme savo gimtąjį kraštą.

Su Dievu, Su Dievu. ...

Už gimtąjį kraštą toli nuo tėvynės
Širdies nesukaustys mums vargo grandinės —
Nei taiga, nei rimbai, nei šaltis, nei véjas —
Žmogaus, kuris laisvę karštai pamylėjęs.

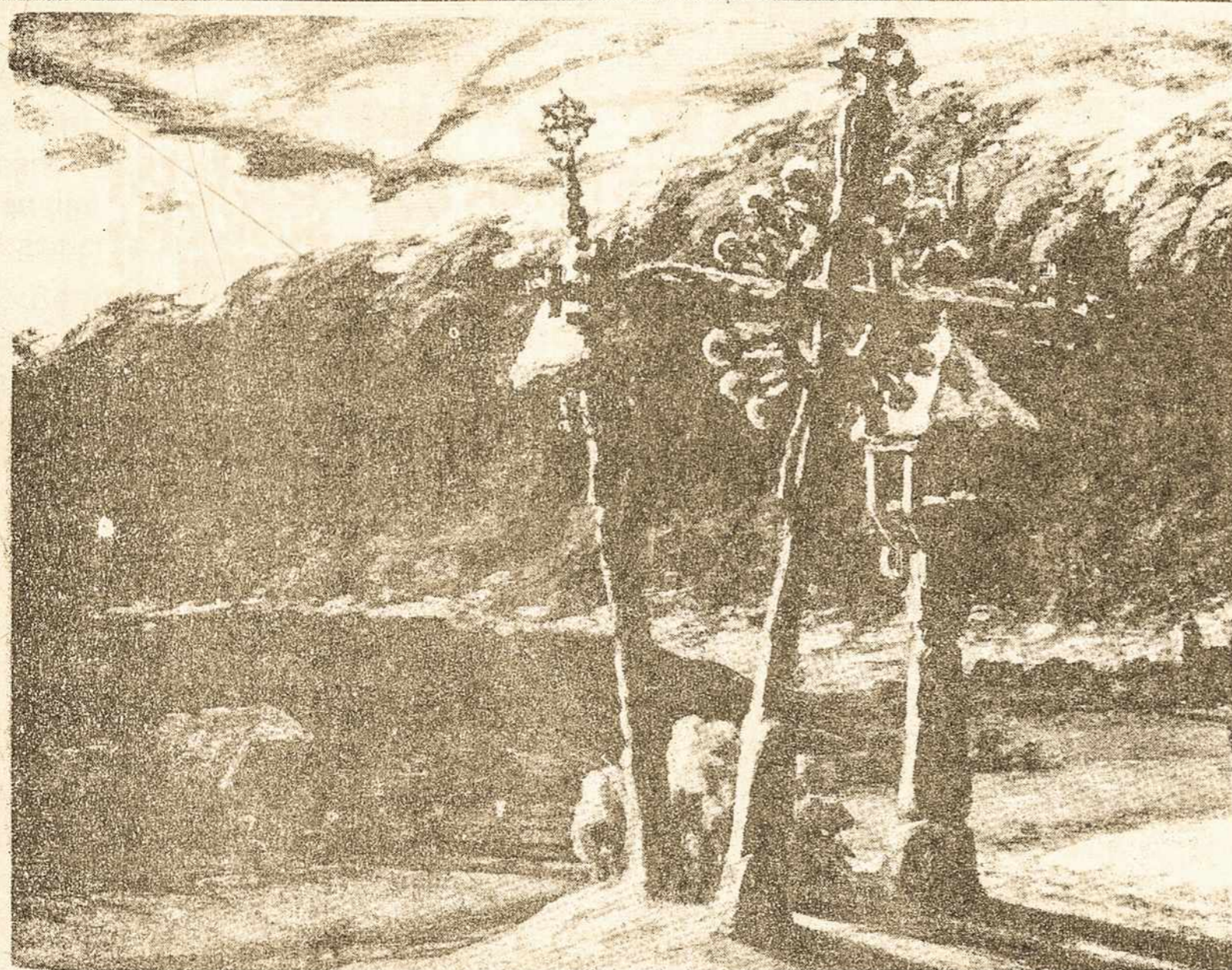
Su Dievu, Su Dievu.

Kur ašara krinta — ten paukštė pragysta,
O kraujo lašai, kaip bijūnai pražysta.
Mus grūdino Kražiai, Giedraičių palaukės, —
Ir likom tvirti mes kaip plienas.

Su Dievu, Su Dievu...

Padvelk mums, birželi, bent véju tėvynės.
Padvelki, birželi, lyg sapnas gimtinės...
Žydėkite, pievos, gimtinėj palikę, —
Geltoni žali ir raudoni vainikai. —

Su Dievu, su Dievu. —
Žydėjimas pievų kvėpėjimas ievų —
Su Dievu, su Dievu, sudie. ...

ŽIEMA LIETUVOJE .

Dail. Adomas Varnas

CICS

Centro Integrado de Computação e Sistemas S/C Ltda.
Prestação de serviços em computador
Desenvolvimento de sistemas e serviço de programação
Jonas Paulo de Oliveira Silickas

JAD

Suprimentos para Informatica
Formulários, disquetes, discos, fitas para impressoras,
e todo tipo de material para computador

Arlete Dylis Silickas

RUA STELA 515 — BLOCO D — CONJ. 22 TELS. 570-6969 / 575-0187

LOS ANGELES ANSAMBLIO SPINDULIO ATVYKSTANČIŲ DALYVIŲ VARDINIS SĄRAŠAS

Vadovės:

Razutienė Ona
Varnienė R. Danguolė

Akordeonistai:

Polikaitis Rimas
Polikaitienė Regina (padėjėja)
Polikaitis Linas (padėjėjas)

Dalyviai:

Augutė Dana-Scola
Scola John
Bapipšytė Lina
Čekanauskaitė Rita
Čekanauskaitė Daiva
Čekanauskaitė Vida
Kontrimaitė Vilija
Dabšys Tadas
Žolpis Gregorius
Dambriūnas Antanas
Sturas Jonas
Mickutė Kristina
Ruzgytė Ramunė
Mičiulytė Laura
Predkelytė Rūta
Ugianskytė Erika
Pošiutė Dana
Bužėnas Jonas
Kriaučiūnas Marius
Teti Marco
Šepikas Jonas
Šepikaitė Ona
Šepikaitė Marytė
Stitilytė Regina
Heitner Nancy
Trotmanaitė Dalia

Svečiai:

Lazorė Saulė
Lazorė Laima
Rukšėnienė Janina
Skirienė Bronė
Vosylienė Anelė
Vosylius Antanas

I DEŠIMTMEČI ŽENGUS

Kai kas pasakė — su giliu dvasiniu įžvalgumu — kad nėra gyvenime susitikimų su bet kuo ir ypatingų sukakčių sugrįžimo — be Dievo malonės, už kurią dera atsidėkoti, net ir kitus tal-kon kviesti.

Atrodo, kad vistiek bus prasminga nepraeiti visai patylom dviejų Šv. Kazimiero Asmeninės Parapijos kunigų dešimtmetin žengimą, nuo atvykimo Brazilijon.

Los Angeles LB SPINDULIO choras ir šokėjai

Tai ne amžiaus dešimtmetis, tačiau tie keli jau pilnai praėję metai, prisideda prie tokio ar kitokio tų dviejų lietuvių Saleziečių kunigų amžiaus subrendimo, o gal net ir prie užbaigos pradžios.

Atsimenu, kaip šiandien (nors maną pergyventų 75-tųjų atmintimi negaliu per daug didžiutis...) kad, kun. Petras Rukšys ir kun. Petras M. Urbaitis atvyko Brazilijon 1977 metų gegužės 25-tąją, tą pačią dieną, ar net beveik tą pačią valandą.

Ir čia ne kasdienis sutapimas, nes tas įvykis be jokio susitarimo ar net pramatymo

Kun. Petriukas atvyko Sanpaulan iš Kanados — arba tiksliau sakant — atvyko iš Italijos per Kanadą, kur aplankė savo sengalvėlę motinėlą Kotryną, kaip ir šiomet jis ją dar kartą aplanko.

Kun. Petras Urbaitis atvyko prekybiniu laivu, plaukdamas 15 dienų ir naktų, be didelių nuotykių ir Linea "C" kompanijos malone. Dar atsimenu, su padėka, kad Santos uoste mane pasitiko mūsų neužmirštamas kun. Stasys Šileika ir paslaugusis p. Petras Šimonis.

Sanpaulan atvykęs nugirdau ir pirmuosius parapijiečių pasisakymus apie naujai atvykusius.

— Matai kūmute, atvyko du ir tą pačią dieną... Manau, kad vienas, tas jaunutis, atvyko pavaduoti Tėvą Antaną Saulaitį ir kun. Ermaną Šulčą.. O kitas, jau visai pražilęs, jis tikriausiai buvo čia atsiųstas poilsui... Matyt jam reikėjo šiltesnio klimato...

Tai gal ne žodis į žodį — ad litteram — bet pokalbis, tas ir kiti panašūs buvo nugirsti ir tuo ir kitais atvejais.

Ir Ąčiū Dievui, kad abu ir "P e. P e d r i n h o" ir "P e. P e d r ā o" čia atvyko ir čia jau įžengė į pirmąjį dešimtmetį. Kas bus su kitu dešimtmečiu — lieka Dievo planuose.

Reikia manyti, kad Lietuvos Misija Brazilijoje turės dar keletą dešimtmečių. Duok Dieve, kad ta misija išvertų kol Lietuva bus laisva. Tada gal iš pačios Tėvynės Lietuvos kai kas, ir jaunas ir pagyvenęs, atvyks tęsti misiją ir su savais ir su vietiniais, čia svetingame milžiniškame "Krašte — Kontinente" — Brazilijoje.

KPU.

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações: tel.273-0338

Kam rūpi

LIETUVA —
jos LAISVĖ,
GEROVĖ

ir ATEITIS,
tam rūpi ir

LIETUVIŠKIEJI
REIKALAI.

MŪSŲ ŽINIOS

MŪSŲ LIGONIAI

Daug yra ligonių, ypač šiuo staigiai atšalusiu metu, sergančių ligoninėse ar namuose. Tik apie nedaugelį ML turi tikslesnių duomenų.

Cristo Rei ligoninėje gydomi Antanas Kučinskas, iš Moinho Velho; São Cristóvão ligoninėje trumpai operacijai guli prel. Pijus Ragažinskas ir sulaužyta koja Albertas Gavėnas; namie sveiksta BLB-nės valdybos pirmininkas p. Jonas Tata-rūnas.

Vieni kitiems linkim — ir prašom Augščiausiojo — nugalėti visokias nege- roves ir greitai grįžti į normalias darbo vėžas.

JONINĖS ŠV. KAZIMIERO PARAPIJŲ

Vietiniai parapiečiai ėmėsi iniciatyvos ruošti Joninas — FESTA JUNINA — Šv. Kazimiero parapijos salėj ir kieme birželio 28-29. Bus užkandžių ir žaidimų. Visų laukiamas "bingo". Lietuviai kviečiami ne tik šventėj dalyvauti, o ir prisidėti savo patiekalais.

SAMONINGO TIKĖJIMO METŲ PROGRAMA

Paskutinį mėnesio sekmadienį, birželio 29, kaip įprasta, bus Samoningo Tikėjimo Metų programa šv. Kazimiero parapijoje.

16 val.: pasikalbėjimas religine tema, Mišios, Pasiuokojimas Švč. Jėzaus Širdžiai, pobūvis.

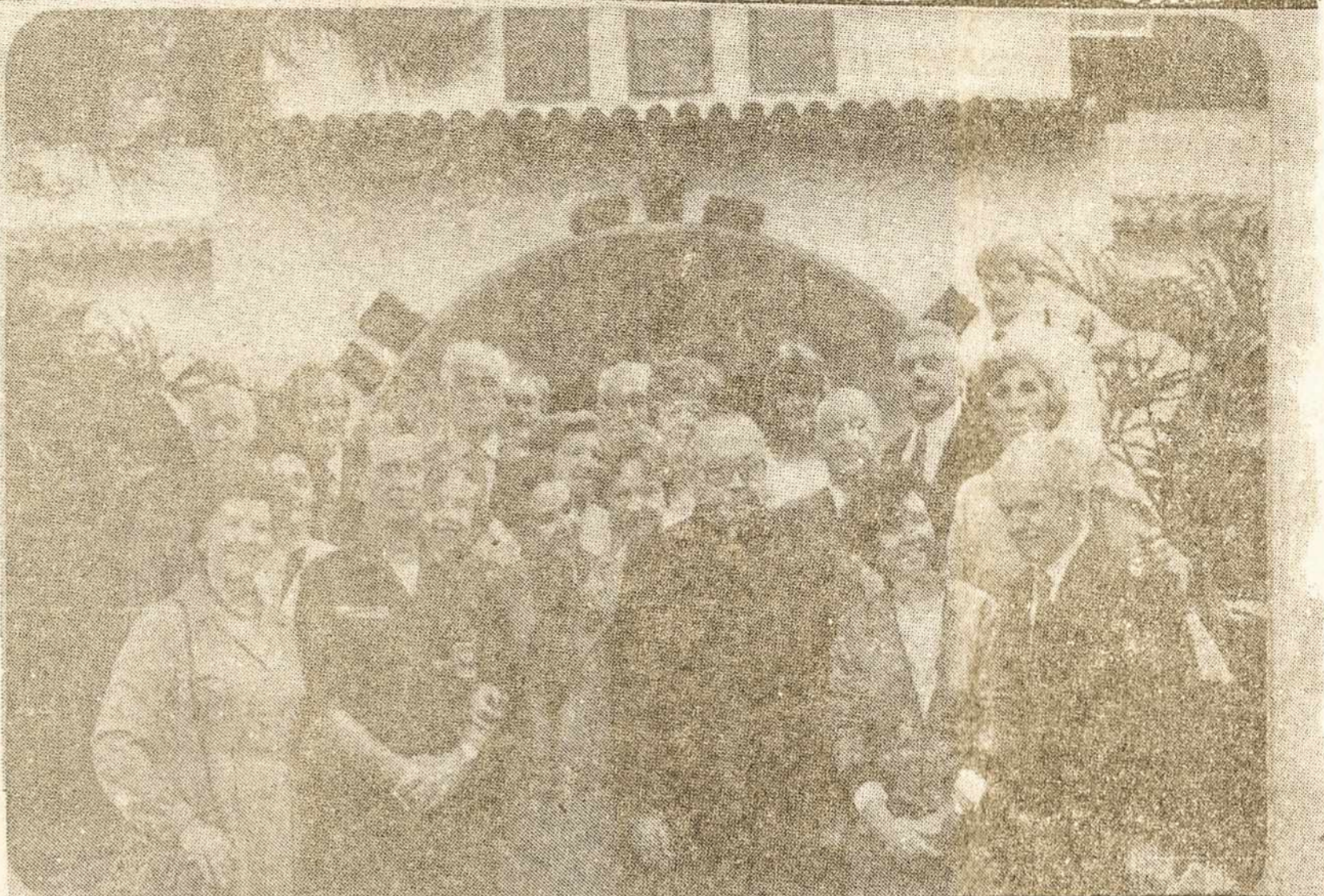
Esant Joniinių šventei, pobūviui-pasi- žmonėjimui bus pakankamai ir įvairių patiekalų barakuose-seklyčiose.

"TAUTŲ ŠVENTĖ"

São Paulo universiteto Medicinos Fa- kultetas ruošia Tautų Šventę, kuri bus birželio 21 dieną Associação Atletica Academica Oswaldo Cruz patalpose, R. Arturo Azevedo, nr. 1 -Pinheiros. Veiks ir lietuvių seklyčia - Barraca Li- tuana ir lietuvių dainų bei šokių ansam- blis. Kaip pernai, lietuvių seklyčią tvarkys pp. Aldona ir Jonas Valavi- čiai.

DR. PAULO ŠLEPETYS
CIRURGIA PLÁSTICA
ESTÉTICA E REPARADORA
LIPOASPIRAÇÃO

Rua Augusta, 2.709 — Conj. 32
Fone: 881-8077 — Hor. 12—18 h.
KALBAMA LIETUVIŠKAI

AVIACIJOS ŠVENTĖ SÃO PAULE, Kumbikos oro bazėj, kurios komandantas yra av. pulk. Albertas Siaudžionis. Bazės įkūrimo 45 metų šventei komandantas sukviėtė ir nemažai lietuvių.

ORGANIZUOJASI RIO DE JANEIRO LIETUVIAI

Rio — Niteroi — Petrópolis, ir dabar, skaitosi, pirmoji — tuoj po Sanpaulio — lietuvių kolonija.

Kaip praeityje, taip ir dabar, čia impo- nuoja savo patriotiškumu ir veiklumu Gaulių, Vyčių, Dubauskų, Dutkų, Kizelių, Saurusaičių, Šimkevičių ir dar kitos ke- lios šeimos.

Apylinkė gerokai sumažėjo pirmie- siems mūsų ateiviams pasimirus, tačiau ir dabar čia gyvena apie pusantro šimto mūsų tautiečių, daugiau ar mažiau tauti- niai ir religiniai susipratusių.

Praeitą pirmadienį, birželio 2-trą die- ną, matriarkės Uršulės Gaulienės namu- se susirinko trijų tradiciniai veikliausių šeimų atstovai — kom. Kazimieras, adv. Antanas ir Romualdas Gauliai, adv. d-ras. Edmundas Dubauskas, Marytė Vyčaitė ir jaunutė našlė — Bronė Vyčaitė su sū- num Enriku.

Subuvime dalyvavo ir kun. Petras Ur- baitis, sustojęs Rijuj, pakeliui į Cachoei- ro de Itapemirim ir Jaciguá, E.S.

MIRĖ RIO LIETUVIŲ NUOŠIRDUS BĖČIULIS

Prieš porą savaitių mirė Šv. Onos para- pijos ir Amžinos Adoracijos nusipelnęs kunigas Sakramentinas — "Pe Esta- nislau", reto palankumo lietuviams lenkas.

Kun. Stanislovas, kaip ir kun. Jonas nuo seniau mielai priimdavo Rio ir apy- linkių lietuvius jų retkartinėms pamal- doms bei pobūviams.

Pravažiuojantis kunigas lietuvis taip pat raždavo nakvynę ar su Adoratoriais arba net ir kiebonijoje.

Kun. Stanislovas, tarp kitko, buvo ir Jo Šventenybės Jono Pauliaus II-jo moks- lo draugas Krokuvoje ir Romoje.

Šio birželio antrą, "S e p t i n t o s d i e n o s" gedulingose pamaldose, ku- riose lietuvius atstovavo pravažiuojantis kun. Petras Urbaitis, buvo perskaityta ypatinga Popiežiaus telegrama prisime- nant jaunystės draugą velionį.

"ML" krspp.

PAMINĖTOS JĖZAUS ŠIRDIES INTRONIZACIJOS ANTROSIOS METINĖS

Petro Perkumo Namuose, kaip jau buvo skelbta, įvyko Jėzaus Širdies pa- veiklo Intronizacijos antrųjų metinių paminėjimas.

Tai buvo pirmasis birželio penktadie- nis ir Paties Išganytojo pageidauta Švenč. Jėzaus Širdies Šventė.

Tas penktadienis, tarp kitko, buvo ir futbolo rungtynių su Argelia diena.

Nežiūrint to, desėtkas lietuvių pasi- reiškė suprantą ir Intronizacijos ir Pa- čios Jėzaus Širdies Šventės gily prasmin- gumą.

Šv. Mišiose, kun. Petro Urbaičio lan- kytose, dalyvavo ir keturi iš penkių Pe- tro Perkumo Namų įnamiai.

PPN krspp.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

VEIKLOS KALENDORIUS (kuris prašosi papildomas)

Birželio mėnuo:

- 1: Bendros jubiliejinės maldos diena
- 6: Švč. Jėzaus Širdies šventė
- 15: Lietuvių tautos išsklaidymo diena: pamaldos katedroj.
- 22: Šventkelionė į Aparecidą
- 29: Paskutinis mėnesio sekmadienis – 16 val. Sąmoningo Tikėjimo metų programa šv. Kazimiero p-joj.

VEIKLOS KALENDORIUS

Liepos mėnuo:

- 1. Atvyksta "Spindulys" (iki 8 d.)
- 2. Žemaičių Kalvarijos Marija
- 6. Bendros Jubiliejinės Maldos Diena "Spindulio" programa V. Zelinoj
- 13. "Spindulys" Rio de Janeire (iki 18 d.)
- 13-14. Marijos apsišėikimas Skiemonyse
- 27. Paskutinis mėnesio sekmadienis: 16 val. Sąmoningo Tikėjimo Metų programa šv. Kazimiero p-joj.

ŠIRDIES PASIKEITIMUI

(Rašo Lietuvos Ganytojai – Arkiv. Liudvikas Pavilonis, Kauno arkivyskupijos ir Vilkaviškio vyskupijos Apaštalinis Administratorius, ir Vysk. Juozas Preikšas, Apaštalinis Administratorius Augziliaras)

II

DIDŽIAUSIAS PAVOJUS NEPRIIMTI KRISTAUS

Susirūpinti tikėjimo atgaivinimu ir gyvenimo atnaujinimu mus skatina Lietuvos krikšto 600 metų jubiliejus. Lietuvos vyskupai ir vyskupijų valdytojai savo raštu krikšto jubilėjaus proga paragino visus tikinčiuosius ir kunigus Lietuvos krikšto jubiliejų atžymėti dvasinio atsinaujinimo trimečiu. 1986 metai paskelbti kaip sąmoningo tikėjimo metai. Todėl mes nuo širdžiai pakvietėme visus pagilinti savo tikėjimo žinias, paraginome mokytis Kristaus Evangelijos šviesoje pažvelgti į save, į pasaulį, į savo gyvenimą uždavinius. Tam tikslui, mūsų manymu, geriausiai galėtų pasitarnauti sekmadienio pamaldos. Per visus 2000 metų sekmadienio pamaldos buvo geriausia tikėjimo mokyk-

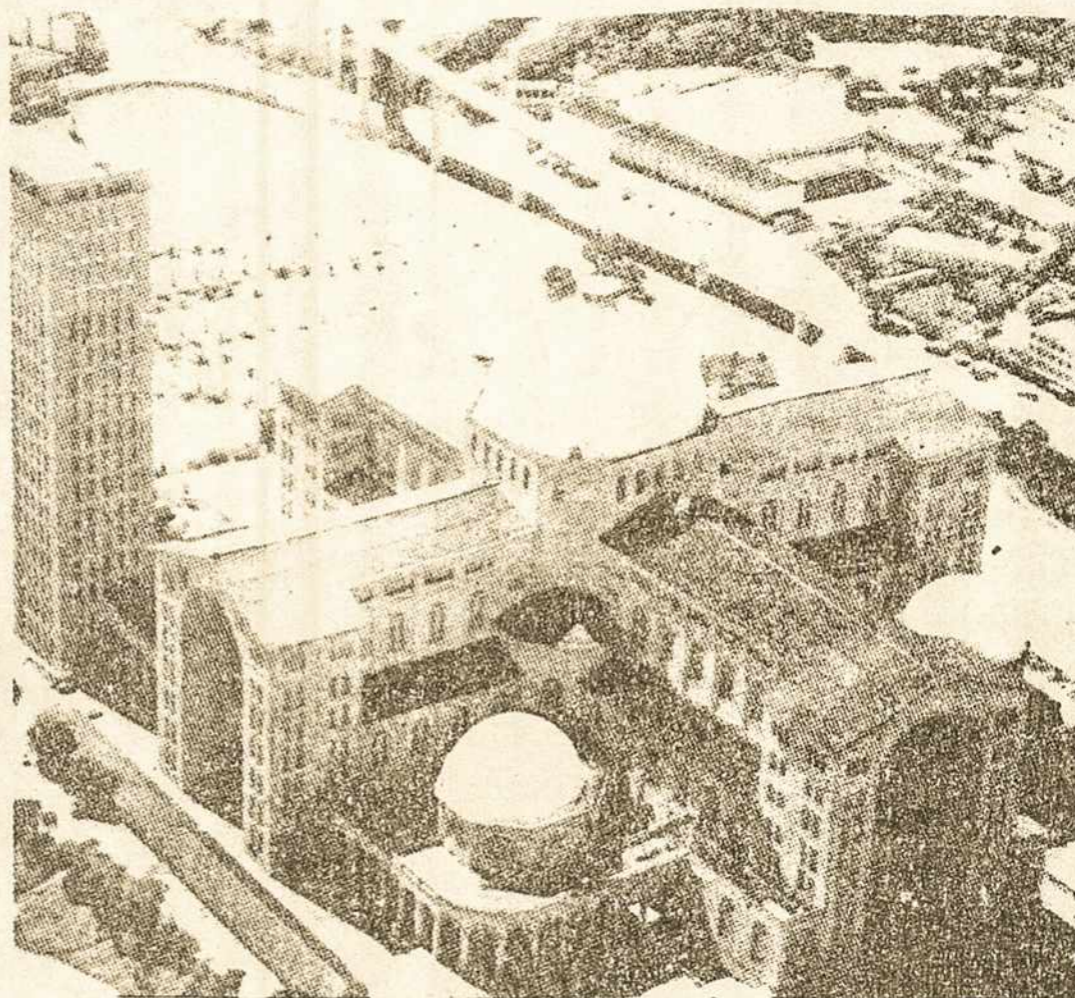
la. Visais amžiais sekmadienio šventimas turėjo lemiamos reikšmės tikinčiųjų gyvenimo sukrikščioninimui. Jeigu ankstesnių laikų krikščionims sekmadienis buvo toks vertingas ir reikšmingas, tai toks jis privalo būti ir mūsų amžiaus tikintiesiems. Dievo tauta turi suprasti, kas jai yra svarbu. Bažnyčia visame pasaulyje yra labai susirūpinusi dėl to, kad sekmadienis mūsų laikais pergyvena krizę ir ima prarasti savo krikščioniškąjį veidą. Vienas dvasinis rašytojas rašo:

– Aš tikiu į sekmadienį, į seną, tylų, šventą sekmadienį. Jis buvo plėšikų užpultas ir dabar sukruvintas, pusgyvis guli pakelėje. Pro jį praeinantieji jau nebeteiki jo prisikėlimu, taip pat ir kai kurie šventovės tarnai. Jiems užtenka, kad tame supasaulėjusiame laikotarpyje jis dar šiaip taip skursta. Kadangi aš tikiu į visų dalykų atsinaujinimą Kristuje Karaliuje, todėl aš tikiu ir į senojo sekmadienio prisikėlimą, į tylaus, švento sekmadienio sugrįžimą. Sekmadienis vėl turi tapti Viešpaties diena.

Jeigu mes norime, kad tikintieji nebūtų pusiau tikintieji ir pusiau abejojan-tieji, jeigu mes norime būti tvirto, drąsaus ir sąmoningo tikėjimo žmonėmis, jei norime, kad mūsų gyvenimas nuolat būtų atnaujinamas Kristaus dvasioje, mes iš visų jėgų turime gelbėti sekmadienį. Jėzus Kristus yra didžiausias ir giliausias mūsų jėgų ir mūsų krikščioniško subrendimo šaltinis. Sekmadienį Bažnyčia visus kviečia į Dievo namus, pas Viešpatį į eucharistinę auką, į eucharistinę puotą, į eucharistines audiencijas. Į sekmadienio pamaldas yra kviečiami visi: ir Jėzaus Širdies bičiuliai ir tie, kurie stovi lauke patvoriuose ir pakelėse. Nes Dievo Sūnus tapo žmogumi, kad mes visi

Birželio 22:

ŠVENTKELIONĖ Į APARECIDA

Bilietus autobusu galima įsigyti pas Ant. Rudį (telefonas 216-7880) bei šv. Kazimiero (telefonas 273-0338) ir šv. Juozapo (63-5975) parapijose

taptume Dievo vaikais, jis tapo vargšas, kad mes visi taptume turtingais.

Dalyvauti sekmadienio šv. Mišių aukoje mus įpareigoja pats Jėzus ir jo Bažnyčia. Kristus sako: – Tai darykite mano atminimui (Lk 22,19).

O Bažnyčios naujajame kanonų kodekse sakoma:

– Sekmadienį ir kitomis įsakytomis šventėmis tikintieji yra įpareigoti dalyvauti šv. Mišių aukoje (Can. 1247).

Kas myli Kristų, tam dalyvavimas sekmadienio pamaldose nėra koks apsunkinimas, bet dėkingumo ir širdies pareiga. Nedalyvavimas Eucharistijos iškilmeje be pakankamos priežasties yra nedėkingumo ir abejingumo Dievui ženklas. Kas supranta sekmadienio šv. Mišių reikšmę asmeniniam, šeimos ir bendruomenės religiniam gyvenimui, tas suranda laiko ir nugalė visus kliūtis, tas ateina ne sunkios nuodėmės bijodamas, bet norėdamas per šv. Mišių auką savo džiaugsmus ir vargus, savo pasisekimus ir neseckmes sudėti į Viešpaties rankas.

– Nėra pasauliui nieko pavojingesnio, kaip nepriimti Kristaus, – sako šv. Augustinas.

Kada vyksta nuolatinė kova tarp Dievo ir tamsybės galių, katalikas supranta, kad jis negali svyruoti, negali būti neapsisprendęs. Kristus sako:

– Niekas negali tarnauti dviem šeiminkams (Mt 6,24).

– Kas ne su manimi, tas prieš mane. (Mt. 12,30).

MŪSŲ ŽINIOS

IŠVYKO KUN. PETRAS RUKŠYS

Faktinis ML redaktorius ir administratorius, kun. P. Rukšys, išvyko laikinai Kanadon, kur jo laukia 83 metų sen-galvėlė, broliai ir sesutės bei daugiau jau ten išaugusių giminių. Jam linkim sveikatos, poilsio, pilno atsigavimo, o taip pat ir kunigiško apaštalavimo.

O čia — lieka daugiau rūpesčių su laikraščiu, ir mažiau galimybių su išsiskaidžiusių tautiečių religiniu aptarnavi-mu. Tačiau kunigai yra geros valios ir, kiek sąlygos leis, visus aptarnaus — visus taip pat geros valios.

ISSKRIDO AMERIKON

Pasisvečiuoti, o taip pat ir kultūriniai padirbėti, išvyko į JAV-bes inž. Henri-kas Valavičius. Tik kad jis neužmirštų ML em portugūės. Jo studijos, perduo-tos per portugališką pusiapį, yra plačiai vertinamos.

Šio "ML" numerio

**GARBĖS LEIDĖJAI
JURGIO GAULIOS
atminčiai**

žmona URŠULĖ ir sūnūs Romualdas, Antanas ir Kazimieras
Gili padėka spaudos rėmėjams,
o taip pat dėkingas Velionies prisiminimas

Gedulingų birželio įvykių minėjimo proga
Brazilų tautos ir São Paulo Arkivyskupijos

Maldos diena už Lietuvą

Birželio (junho) 15 dieną, 10,30 val.

São Paulo Katedroje ŠV. MIŠIOS,
kurias laikys Dom Luciano, Generalinis CNBB Sektetorius.
Giedos São Paulo Miesto Choras — Coral Paulistano.

Ruošdamiesi ateinančių metų Jubiliejui gausiu savo dalyvavimu jungsime
ir brazilų maldą už mūsų Tėvynę Lietuvą.

Gražu dalyvauti tautiniais rūbais.

VIENTELĖ PROGA PASIGROŽĖTI
ŠIO GARSIOJU LOS ANGELES LIETUVIŲ
ŠOKIŲ IR DAINŲ ANSAMBLIU

LIETUVIŲ

ŠOKIŲ IR DAINŲ ANSAMBLIS

SPINDULYS

Koncertuos Seselių Saleje

Rua Campos Novos, 153-V.2.

Liepos 6 d. 16 val.